



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus  
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum  
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:  
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

**Calepino, Ambrogio**

**[Wien], 1512**

**VD16 VD16 C 227**

V Ante E

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

dia insolitus vapor lederet. Quasi fontes fluvij lac  
 irrigat terras: quia eas incertus quidam ignis vaporat  
 Lapri. Indicos odores heliogabal<sup>o</sup> ad vaporadas  
 zetas sine carbonibus iubebar incendi.  
**Vari** dicunt q̄ introitus pedes vel crura obtorta gerit  
 Doz. lib. j. ser. Nunc variū distortis cruribus. Unde  
 variū frequēter p̄ obtorto accipit. Perlius. Et non  
 fallit pede regula varo. Hinc obvario as: qd̄ ē depra-  
 uo quertoq̄. Variē quibus in exteriorē partē flectū-  
 tur. Var. li. ij. de re rust. de canib<sup>o</sup> scribit. Crurib<sup>o</sup> re-  
 ctis ac portus variis q̄ vaciis. Hic vacie z vacienoz  
 cognōia fluxerūt: q̄ pedib<sup>o</sup> esset viciosis. Sen. in qdā  
 epla. Scruilius vacia latere sciebat nō viuere. Vie-  
 ro. in Eusebii chronicis. Gaciennus nobilis narbonē-  
 sis orator habet. De quo Var. Docti patri narbo-  
 vaciē. Valgi autē sunt q̄ diuersas luras habēt: hoc  
 est in diuersum acras cuiusmodi lacertarū pedes sūt:  
 quoz videlicet pars intra condit: pars extra p̄cedit.  
 Plau. in mili. Variōē partē videas valgis suauis.  
 De qua similitudine instrumentū quoddā rusticū ad  
 areas cōplanādas valgiū. Pl. appellat fortasse lib.  
 xvij. Serif inq̄t mēse apuli arca equata cylindris aut  
 valgio alias densum. Alioquin z sermo agrestis val-  
 giare v̄turpat hodie pro eo qd̄ est pauire coquarq̄  
 oino id fere videt esse qd̄ Lato ait. Cōminuto terrā  
 z cylindro ac paucula coquaro. In campania certe  
 haberi genus id restant tali specie: quasi sare due in  
 diuersum collocatē: q̄ vt cylindro supplanant are-  
 as. Varius etiā nomē fluvij qui narbonēsem. p̄uiciā ab  
 Italia determinat a fluctibus toruosis sic appella-  
 tus. Est z nomē poete: sed z vari seu varioli sunt pu-  
 stule cum febre nascētes pueros marime infestantes.  
 Pl. lib. xij. Contra serpentū icus trita drachmis  
 duabus bibit: vitia curis in facie varoq̄ z lētignes  
 z simulata emēdat z cicatrices.  
**Valgulus** sustis vnicus.  
**Varices** p̄. cor. generis masc. vel fg. Et varice p̄ dimi-  
 nutionē varicale sunt vene plus equo intumescētes: in  
 tēporibus: in ventre: in testibus z in inguine: z potissi-  
 mū in cruribus q̄s. Cel. scribit ac Pl. lib. xj. In cru-  
 ribus viro tantū: mulieri raro p̄ nimio dolore nasci.  
 Doz. Variē succio. Inde varicosus qui humilimo  
 di venas habet. Ergi varices iūtas vocāt. Zuccina  
 auctor est varices accidere curlozibus z onera batu-  
 lantibus z diu stātibz: Inde est illud Juue. Varico-  
 sus fiet arusp̄. Et grandis. l. consilione: z quasi qua-  
 dā stabulatione ac longo statu. Variē legimus pro  
 eo q̄ ampliore passu gradit. Quod. li. iij. de arte. Illa  
 velut coniunx vmbu rubicunda mariti Ambulat in  
 gentes varica fertq̄ gradus.  
**Varico** as p̄. cor. z varicoz deponēs a varo et signifi-  
 cat delecto: transgredior q̄si varices trāscendo: vide  
 in dictione diuarco.  
**Varius** a um: multiforme: q̄ vari inētes ac diuersi sint  
 Variē dicte sunt panthere a macularū varietate quib<sup>o</sup>  
 sunt spectabiles. Pl. li. viij. Nunc varius z pardos  
 qui mares sunt appellant in eo omni genere creberri-  
 mo in ap̄rica syriaz. Quidā ab his pantheras solo  
 candore discernunt.  
**Vario** as: diuersum facio. Lactan. lib. vj. Aliud est igif  
 ciuile ius qd̄ p̄ moribus vbiq̄ variatur.  
**Varietas** variantia z variatio idē significat. Lucil. li. iij  
 Principia vnde hęc oritur variātia rerum.  
**Vas** vastis: generis masc. p̄ vadimonto: de quo supra.  
**Vas** vadis neu. In plī scde decli. p̄ instrumēto ad ali-  
 qd̄ capiēdū idoneo: cui<sup>o</sup> diminuti. ē vasculū z vasillū  
**Vascularius** qui vasa conficit.  
**Vascones** populi vltioris hispaniē que in gallicū et  
 Bitānicā vergit oceanum in cātabrica positi. Dia  
**Detello** romanozū duce obfessū ip̄ tauram famē cō-

pulsi sunt: vt humana carne vescerentur.  
**Vasterna** vebiculū seu portatura duoz equoz.  
**Vastus** a um: magnus. Grg. Vastūq̄ caua trabe curri-  
 mus equoz. Aliq̄ ponit pro sero ci deserto. Biero.  
 Quotiens in illa vasta solitudine. Accius. Vanc vt  
 bē ferro vastā faciet. Vnc vastitas vastitudo z vasti-  
 ties. Col. li. iij. Vari tñ in hac terra vastitate beluas  
 p̄generari q̄s neget. i. magnitudine. Et li. vj. Sed cū  
 sim professus rustice rei p̄cepta ni fallor: non asse-  
 uerauerā q̄ vastitas ei<sup>o</sup> scētie p̄tineret. Apul. Cui in  
 primis tāti corpis vastities honoz fuit. Aliq̄ etiam  
 vastationē significat. Acci. Propterea tot tātalq̄ ba-  
 bemus vastitates funerum.  
**Vasto** as: delirio. Lactā. lib. j. Exercit<sup>o</sup> ducere: aliena  
 vastare: delere vides: oppida excidere. Vur<sup>o</sup> cōposi-  
 ta sunt. Deualto z puasto: q̄ significat de p̄do: spolio  
 p̄ligo: et q̄i vacuū reddo. Linius. Cortonā vibem  
 Traumentūq̄ lacum omni clade puastat.  
**Vatesco** delirio relinq̄ seu horridus fio. Mon<sup>o</sup>. Ga-  
 telcat ihorefcāt vt delerant. Accius. iustit. p̄ficia  
 in exiliū quis gēti: ne scelere tuo thebani vatescane  
**Vates** a fando dicti sunt q̄i fates: diuinatores (agri-  
 sacer dotes z p̄bete. Et vates poetea viciōis d̄ib<sup>o</sup>  
 viciē enim vincere est.  
**Vaticino** z. cor. significat diuinoz: quasi facinoz. Ga-  
 tianum ip̄a diuinatio.  
**Vaticanus** a um: p̄. pro. a vates fit: vt vaticanus ager  
 vatican<sup>o</sup> collis nō. p̄cul a Tyberi supra molē Adria-  
 ni: cōterminus ianiculo in quo petri basilica est: sic di-  
 ctus q̄ p̄plus Ro. eo portus sit vari rñso expulsi  
 etbulcia: vt inq̄t festus vel p̄m Bcla vaticani: que  
 ibi dari solebāt vt atq̄ instinctu dei vaticani. Varro  
 scribit vaticani deū in eo monte fuisse q̄ infantib<sup>o</sup> p̄t  
 mā vocē daret: q̄ est va: q̄ma in vaticano syllaba est  
 Aug. tñ vāganū dixit cū tanq̄ infantius vagitib<sup>o</sup> p̄-  
 sidentē: vñ vagire dicunt. Prima bur<sup>o</sup> nois corripit  
 q̄ in verū heroico aliter stare nō possit: cū sequēs sic  
 breuis et penultima longa.  
**Vatrar** et varricosus dicit qui crura viciōia habet.  
**V** Ante **B**  
**V**bi aduerbiū loci significat in q̄ loco: et mō interrogā-  
 tiuū ē. Plau. Vbi id audistis mō relatiuū. Grg. Vbi  
 eacide telo iacet Hector. Vodo infinitus: vt scio vbi  
 tu p̄petraisti scelus. Ponit q̄nq̄ p̄ aduerbio tēporis  
 postq̄. Grg. Hęc vbi dicta dedit. Aug. p̄ quando.  
 Terē. in An. Vbi volēs accersē. Grg. li. vj. Est iter  
 in syluis vbi celi p̄didit vmbra Iupiter. Ab vbi hūc  
 cōposita aliquid vbi: scubi: si in aliq̄ loco: vbiuoz  
 vbiuoz in quo q̄libet loco: vbiūq̄ in quocūq̄ loco:  
 vbiū in quonā loco: z interrogatiuū est.  
**V**biubi. i. vbiūq̄: quādamodū: vut. p̄ vtiūq̄. Teren.  
 in heau. Vbiubi est vti celari nō potest.  
**V** Ante **D**  
**V**dum quasi sudum a sudādo dicit humidū. Grg. li. iij  
 geoz. Vigna subest vdo tñ cui lingua palato. Vnc  
 vuidus a um: qd̄ quidā ira ab humido distinguunt: vt  
 vuidū sit qd̄ intrinsecus habet humozē: vñ vūā ap-  
 pellatā volūt. Grg. Quidus byberna venit de gla-  
 de menalcas. Humidū p̄o extrinsecus humozē habz  
 Sunt qui humidū cum h scribi velint ac p̄ synopen  
 ab humidum fieri.  
**V** Ante **E**  
**V**e cōiunctio disunctiua. Quid in dictione Ve.  
**Vecoz** quasi sine corde: qui est turbati z mali cordis.  
 Hic vecozia. Sal. Igif color exanguis: sedi octi: di-  
 mō: mō tard<sup>o</sup> iestus: p̄fus i facie vultuz vecozia.  
**Vecis** generis masc. instrumētū quo claudis ostiū: q̄

manibus putredo vebat. Virgi. Centū grei claudēt  
 vices eternaq; ferri Robora nec cultos absistit lim  
 ne Janus. Cecē Lyras agriope filius invenit. et  
 vices palus e ferro: vel ligno: grandio: rusticis r fa  
 bis cemetariis ad multa necessarius. Dli. Caro ve  
 ctes aquifolios laureos vimeos fieri iubet. Itē vebē  
 dicit lignū quo aliqd vebit r portat. Sic vices erāt  
 fudes in circulis posite ad portādā arcā: vt est apud  
 exodū. Facies quoq; vices de lignis scribit. Rur  
 sus vices sunt instrumenta ad aliqd subuertēdū euer  
 tendūq;. Dora. li. ij. car. Hic hic ponte lucida luna  
 lia: r vices are<sup>o</sup> oppositis forib<sup>o</sup> minaces. Est r ve  
 ctis insula in oceano septentrionali versus tylen.  
**Vectigal** pe. cor. vsa non rōne dicit: sicut cervicali/capi  
 tal/tribunal/aial. Notatū em plural a singulari pl<sup>o</sup>  
 vna syllaba crescere nō debet. Ergo vectigale fm ar  
 tē. In gō plurali vectigalioz Luce. dicit. Hēsilla  
 vectigaliū. Et est vectigal qd ex vectura pendit. vñ r  
 a vebēdo dicit cū ex fundis fruges in vrbē vebunt.  
 Sed et significatio lati<sup>o</sup> pater. Capis nāq; ex publi  
 co r ex puiaro. Unde publica vectigalia intellige  
 re debemus ex quibus vectigal accipit fiscus. Pri  
 uata que quisq; sumit ex redditibus r fructibus. Luce  
 ro in Parador. Et meo tenui vectigali capio ego du  
 centa. Paul. L. de harudinis vel pali compendū si  
 in eodē fundo vectigal esse plucit ad fructuariū per  
 net. Luce. li. ij. offi. Et bona valitudo voluptari ante  
 ponat: vires celeritatis: eternoz autē vt gloria diui  
 tis: vt vectigalia vrbana rusticis edibus r mercibus  
 id est pūctus redditus/introitus. Dicit etiā hic r hęc  
 vectigalis r hoc vectigale. p tributario. Sic pui  
 cte agri boies q; tributa plouunt vectigales dicunt.  
 Luce. li. ij. offi. Quas ciuitates. L. Syl. pecunia ac  
 cepta ex senatuscōsilio liberafset: vt hęc rursus vecti  
 gales essent. Sive. in Lese. Agrū cāpanū ad subsidia  
 reipu. vectigalē relicum diuisit extra fores. Luce. in  
 caril. Et Syluas lucosq; publicos romani vectigales  
 habuere. L. iij. Ctrū animal hic sit emulus itinerū  
 herculis: vt ipse ferran vectigalis stipendiariusq; et  
 feruns populi ro. a patre relicus.  
**Vecro** as: frequētatiuum a vebō is: a quo vectatio: qd  
 nomen semp passioē significat cōtra aliozū verbalū  
 naturā. Hinc vectio as: frequētatiuū a vecto.  
**Vectabulum** vehiculum.  
**Vecco** qui in aliena nauī: vel equo vel plaustro vebit  
 pccio. Quintil. In nauim filij mei male pmutatus  
 vecco: impono. Aliqñ dicit is q; vebit. Luce. Etiam  
 sūmi gubernatores in magnis rēpēstatibus a minorē  
 bus vectoribus admoneri solent.  
**Vectorius** a um: qd vebit vel aptum est ad vebendum  
 Van. Hęc idē qui vectoribus facere vult. f. equos ad  
 ephippiū: aut ad pcedā q; vt ad rē militariē q; ibi ha  
 bere ad castra volunt acres.  
**Vectura** nō modo actū ipsū: hoc est vectioē denotat  
 sed etiā mercedē que pro vectura soluit: vt pura pro  
 nauī siue equo merito.  
**Vectularia** vita dicit eoz qui vebibus parietes per  
 fodit alienos furandū gra. Caro. Vectulariā vitā  
 viuere: est repēte largiter habere: repēte nihil.  
**Vegeo** es qui in sanitate sum. Nonius: Teget. p vege  
 tar: vel erigit: vel vegetū est. Pompo. Animos ven<sup>o</sup>  
 veget voluptatibus.  
**Vegetus** a um pe. cor. qd sanū r icolume est: r ad corp<sup>o</sup>  
 ppie pūnet vigēs ad animū. Bel. li. ij. Quid igitur  
 inquit dicitur<sup>o</sup> q; multos videmus esse pecunie cupi  
 dos r eodē cū corpore esse vegeto ac valēt. Sueto.  
 de C. C. A. Hic vegetisq; oculis: valitudine pipera  
 Scribit Apul. Lung numine cūcta animātia vegeta  
 ri. i. ali et vigorata fieri. Senec. quoq; li. iij. questionū  
 referē terre inesse spm illū vitaliter vegetū r alentem

oia. Hic est inqt nisi haberet quō tot arbutis spm  
 infunderet nō aliudē viuētib<sup>o</sup>: quō tot radices aleret  
 Hinc vegetatiuā animā phi recitiores appellāt ani  
 mā seminale: q; a Dli. dicit alens cui<sup>o</sup> motu interiore  
 plāte vigētū: crescit/ frondescunt/ germināt breui  
 terq; viuūt. Luce. tñ li. j. tuf. ad animū retulit. Dora  
 inqt animus est aliqd ne tā vegeta mēs aut in corde  
 cerebro ye aut i empedoceo sanguie dimeria iaceat  
 Et auso. vegetū cor appellauit: r q; mobile ē: q; vigo  
**Vegeto** as: pe. cor. recro/fortifico: et (ris domiciliū.  
 vegetū facio: cōseruo: seu lōgo tpe i sanitate esse facio  
 Hiero. in Ben. Recordabo: rgeris mei vobiscū et  
 cū omni aia viuētē q; carnē vegeter. Bel. Demone  
 vegetāde gra: qd dicitur<sup>o</sup> bone memorie faciēde gra.  
**Vegetandis** paruus r male gradis. Auso. li. ij. epi. Hic  
 sepe fallus messibus vegetidib<sup>o</sup>. Car. lib. ij. de rerul.  
 Luce postea picipit sunt vegetades atq; imbecille.  
**Vebo** is r cū: cōduco: p: iteq; de nauī eā ceterisq; qua  
 drupedib<sup>o</sup> r de plaustris dicit. Lulus cōposita sunt.  
 Aueho alio vebō. Virgi. Creditis aueros hostes.  
 Aueho aliq; vebō. Couebo: circueho: deueho: de  
 osumueho: eueho extollo: inueho: introueho: fue  
 ho antueho: pueho pduco: reueho reduco: retro  
 ueho. L. iij. li. j. Dredaz inde maiore q; qnta bell  
 fama fuerat reuecta ludos opulētū istructusq; q; ho  
 res reges fecit. Subueho subrus vebō. L. car. com. f  
 Eo aut frumēto qd sumine arare nauib<sup>o</sup> subueerat  
 p pteca vti minus poterant q; iter ab arare beluctū  
 auerterant: a quib<sup>o</sup> discedere volebat. Sane seoz  
 sum vebō. Prop. Cur tua pscripto seuecta est pagi  
 na gyro. Deterueho: vide in dictione velabium.  
**Vehia** e. planstrū. vnde vehiatura pro vectura apud ve  
 teres viurpatur.  
**Vebes** plaustrū. Dli. li. xxxvj. Amplitudinē canis eam  
 fecisse. p dicit vt vebem feni large onustā trāsmitteret.  
 Col. li. ij. Augerū autē desiderat qd spissius stercozaf  
 vebes quatuor: et viginū: qd rarius duodeviginū.  
 Est r mensure nomē in feno stercoze alia ve mareria.  
 Idē. li. iij. Dateries si roborea est ab vno fabro do  
 lari ad ynguē debet p qdratos pedes. r. Best inqt ve  
**Vehiculū** in quo aliqd vebit: qd cū quoz (bis vna.  
 rotis phryges tradunt inuenisse.  
**Vehicularius** q; vehiculū ducit. Vehiculare dō qd ad  
 vehiculū pūnet: vt equus vehicularis: r tore vehicu  
**Vebemēs** ex ve r mēs cōponi arbitror: tā est (lares.  
 qdā dicit velint q; vebat eminētius: vel q; vebat mē  
 te. A mētis em vi atq; impetu: sicut docet Bel. dicit  
 Hā ve in h loco inctiua est. Dicit aut vebemēs gra  
 ue/magnū: vigēs/acera q; vebemētia grauitas acri  
**Veios** dicitur<sup>o</sup> vrbē in etburia: quā Camillus (tudo  
 cepit. Hęc insignis fuit belloz frequētia cū Roma  
 nis. Tñ cū Hero domū edificaret amplissimā: editū  
 fuerit illi versus. Roma domus fiet: veios migrate  
 qrites. Si nō r veios occupat ista domus. A veni hāt  
 veictēs ientis popul<sup>o</sup> veientan<sup>o</sup> a um: vt vinā veien  
 tanū. Nota. Qui veientanū felis potare diebus.  
**Vel** cōiunctio pterūq; disunctiua: vt vel scribas vel ad  
 te veniā. Interdum copulatiua est: vt marie me tibi  
 amicū facit: vel vire<sup>o</sup> vel doctrina tua. Interdū ponit  
 tur p etiā. Terē. in An. Vel hoc qd nō credit. Virg.  
 Vel priamo miserāda manus. Interdū p valde. Li  
 ce. pro Phurena. Vel maximā bellū populū roma  
 cum rege antiocho gessisse. Interdū p marie. Idē  
 trebatio: Nō moxō sūt qui amāt: vel et hoc intelligi  
 pōt. Interdū p veluti. Terē. in becy. Vel hic pāpbi  
 lus iurchar quoties bacchidi. Interdū p saltē: vt Si  
 mibi nō creditis vel opibus credite. Inuenit etiam  
 vel duarū syllabarū: qd est nomen oppidi in apyryca  
 apud Dli. li. v. Sicur Suel. in hispania.  
**Velo** as: per simplex l. significat tegeo. Lactā. libro. vj.



**V**anda est opera vt in dumento iusticie pietatisq; ve-  
lenur. Et velare ligare. Pompo. Reke velet gulas  
Per translatione ponit pro vestire. Plautus. Du-  
hebi velatus toga. vnde velati sicut docet Festus  
appellabatur: veliti et inermes qui exercitum seque-  
bantur: quos in mortuorum militum loco substitue-  
bantur. Id postea mutatis litteris velites dicti sunt  
qui et feretarii ab auxilio ferendo. **V**el<sup>o</sup> verbi coposita  
sunt. Euelo et reuelo que sunt contraria suo simplici.  
Nam euolare et reuelare significant velamentu tol-  
lere seu rem velaram detegere et manifestare. **V**re-  
uelo de quo alibi. Et habent penultima producta.  
**V**elamen modo pro veste accipitur: modo pro re qua  
aliquid velat.  
**V**elabiu pe. cor. a velo las: vel vt quida voluit a verbo:  
locus in vrbe roma iuxta auentinu motem: quod rari-  
bus ac velis eo veherentur triumpantes romani cu pom-  
pa. **S**ue. de Celsa. Quod gallici triumpi die velabiu  
preteruebens pene curru excussus est: axe defracto.  
**V**elabiu velabris casus: qui ibi consuebatur cum  
ctis presentibus.  
**V**elatura preciu qd nauis datur: ab his q nauigio ve-  
hant. velatura facere inquit. **S**ar. lib. j. de re rust. di-  
cit q uectur viuat. **V**elantiq vellu no villa dicebat.  
**V**elum: tegme a velo as: q vela vetis agitata volitare  
videant. **S**ar. a velleribus q ex ouia velleribus fe-  
rent vela quibus boies tegebant. **S**uis nauis vela ex  
lino aut sparto ferret. **V**elū etiā accipit pro cortina q  
lectis circumducit vnde apud euagelium legimus. **V**elū  
templi scissum est a summo vsq; deorsus. Diuidebat  
enim sancta a sanctis sanctorum.  
**V**elaria dicebantur vela quibus theatra tegebantur.  
**V**apinianus. Nam velaria lintea pluebant. vnde etiā  
velaria dicunt loca addita q velis claudunt. **I**uue.  
Et pueros inde ad velaria raptos.  
**V**eliuolum penultima correpta: mare dicitur: qd velis  
velatur. **S**irg. Despicies mare veliuolu. **V**eliuole  
naues que velis volent: vt **E**nnius. Naues veliuolas  
quod et proprie dicit.  
**V**elifico as: nauigo a faciendis id est ponendis velis.  
**D**icitur et velifico: verbū commune: vñ et passiuū pro-  
culit. **I**uue. cuz dicit. Velificatus atros: et quicquid  
græcia mendat au det in historia.  
**V**elo is vellit et vultu sum. **E**x tirpo. **S**ueto. de Celsa. Cir-  
ca corporis curā morosior: vt non solum conderetur  
diligenter: ac raderetur sed velleret etiam. vnde vulla  
corpora a **Q**uintiliano dicitur sgdissima. **V**ellus co-  
posita sunt **V**uello: conuello: diuello: euello. **C**olu.  
Cum ab opere boues disunxerit substrictos contri-  
cet: manibusq; comprimat dorsum et pellem reuollat  
nec patiat corpori adherere. Et omnia per duplex il-  
scribuntur.  
**V**ellit id est mouit. **S**irg. Postesq; a cardine vellit.  
**V**ellico as: penultima correpta frequenter vello: quod  
proprie fit eius extremas corporis partes digitis vel-  
limus: pressando infestamus. **P**roper. Nec mihi tā  
duris insulces moribus et te **V**ellicet: heu sero flebis  
amata diu. **A**ug. li. xiiii. de ciui. dei. Ita se auferebat  
a sensibus et lacebat simillimus mortuo: vt nō solum  
vellicantes atq; pungētes minime sentiret: sed aliqñ  
etiam si igne veretur admoto sine vilo dolore nisi  
postmodum ex vulnere probabat. Per translationē  
**V**ellicare ponitur p criminari: mordere: ac lacerare  
**S**el. lib. iiii. **V**ellicare in Salustio in scite aut maligne  
vellicant. **V**ellicet absentem demetrius.  
**V**ellus lana ex ouibus detonsa: q ante tonsurē vsu-  
mā veteres vellerent: quā demptā et cōglobatā alij  
vellerat: alij velamina appellat.  
**V**ellina: regio in vrbe palatino monti coniuncta in qua  
**V**alerij publicole et victorie: deoꝝq; penantium edes

erant. **D**icta vellina: q ibi pastores palatini vellere  
lanam sint soliti.  
**V**eles itis penultima cor. qui leuissime omnia arma:  
qui et velatus et feretarius. **R**efert **V**elicianus ordinē  
pedestrem in militia diuidi trifariam. **I**n armatos:  
que grauis armatura dicitur: et velites qui leuissime  
omnia arma. **V**ñ et expediti nuncupant. **N**on est  
ocreas aut loricas induit: sed tantū iaculis et fundis  
vñtur. **I**n tertio ordine sunt peltati a pelca dicti: qd  
scutum est parū et leue. **I**ñ mediū erant inter graue  
armaturā et leuē. **S**peciatim **R**ozarii: **A**ccensi: ferē-  
tarii milites leuis armature vocant. **P**er translationē  
nem velites etiā dicunt qui verbis altercant. **Q**uid.  
in **I**bin. **V**ellicet petis primo plenum flauentis arene:  
**M**ondum calfacti velitis basta solum.  
**V**elitor pe. cor. contendit: digladio: pugno. **V**elitor in  
**V**ene. **V**elicio quid velitari estis inter vos. **P**ostea  
de re trāslati est ad verba. **A**nde et p **I**urgari ponit  
**L**ice. **C**ū iniquissimis hoibus nō est cōicio decer-  
tandū: neq; maledictis aduersus impudētes et impio-  
bos velitandū: q tantisper similia et cōpar eorū fias  
dū paria et cōsimilia dicas atq; audias. **V**ñ et velita-  
tio que teste **F**esto dicta est vltro citroq; probroz ob-  
iectatio: ab exemplo velitaris pugne.  
**V**elito as: ita velo as: et ponit pro velifico.  
**V**elitaris et hoc velitare: qd ad velites pertinet. **A**nde  
velitaris pugna. **S**alu. in **I**ug. **P**reterea iere sagitta  
rū et copoz peligna cū velitaribus armis: continētia li-  
peradi causa: neq; bis sec<sup>o</sup> atq; aliis armis aduersus  
vela hostium: q ea leuia sunt: muniti erant.  
**V**elitarum aduerbium: significat per saltus et intervalla  
q velites pugnando saltibus vnanunt. **S**ifen. **N**os  
vna estare in alia et grecia gesta idcirco continētia li-  
teris mādaunimus ne velitarum aut salutarum scriben-  
do lectorū animos impediremus.  
**V**elitre: ciuitas volcorum insignis fuit: quibus victis  
romani agrum veliternū ademerunt. **E**o coloni ad  
vrbe milli sunt: vt inquit **L**iu. li. ij. **R**efert **D**iony. li.  
vij. **P**estilentia adeo velitras esse depopulata: vt ex  
decē partib<sup>9</sup> veliternoq; vir vna supererit.  
**V**elia palus italij apud **C**alabros nō longe a palinuro  
**V**elia olim dicta est: et velia **L**ucanie oppidū sic di-  
cta: q paludib<sup>9</sup> cingit: palus **ε**λοσ latine dicit **V**e-  
lia postea aspiratio vertitur in u. et fit velia. **V**lia **V**e-  
lia in latio est: dicta quia loco palustris finitur postea  
a pelagis **D**os fuit vt ait **D**io. hominibus que inci-  
perent a vocalibus p preponere.  
**V**elur aduerbium similitudinis.  
**V**elox: celer: a volando: quasi velox: quo velocitas et  
velociter.  
**V**ena dicta est q per eam veniat sanguis. **N**am est con-  
ceptaculum sanguinis miri confusiq; cum spiritu  
naturali: in qua plus sanguinis minus spiritus. **I**n-  
de fit: **V**enofus venofa: venofum. quod est venis  
turgentibus plenum. **P**er translationem tamen ve-  
ne in terra dicuntur sub terra meatus per quos vnda  
manat: aut alius liquor. **A**nde venas argenti: venas  
auri dicimus.  
**V**enenum dictum est q cito per venas earū salubre  
sue noxium: quod greci φαρμακον dicunt. **N**am  
et medicamenta venena sunt. **E**t est generale ad om-  
nia que naturam eius cui adhibita sunt mutant. **P**li-  
nius. **S**albanum aduersatur venenis: maxime torti-  
cis cum myrrha et viuo. **A**nde per quamdam simili-  
tudinem color qui a velibus imbibitur venenum ap-  
pellatur. **V**irgilius libro. ij. **G**eoꝝicorū pro colore  
purpureo posuit qui eius conche spuma est. **A**lba nec  
alijrio fucatur lana veneno. **V**enig omne quod vel  
sumptum vel tactu nocet: venenum dicitur. vnde et p  
**V**eneficio capitur.



Veneranter: significat cū veneratione. Apul. Et ab eo veneranter exceptus paululū quicui.

Venor: aris. feras indago: et qñ circūuenio: a venio vt quidā arbitrati sūt deductū. p̄terea q̄ veteres venari passiue pro circūueniri posuerūt. Ennius. Tencor: correpta ⁊ vndiq̄ venor. A quo p̄ trāslationē venari capimus. p̄ captare: hoc ē artificio quodā et solertia querere: vt venor: laudē/ gloriā. Quod etiā aucupari Venatus us. ipsa venatio: vt est in gñ. Cū. (dicimus. q̄ venatu aliquid ceperis.

Venaticus a. um. qđ ad venationē p̄tinet. Tñ venaticos canes dicim⁹ quib⁹ feras p̄sequimur. Var. Canū duo genera: vnū venaticū: alterū qđ custodie causa Venatorius a. um. idēz quod venaticus: vt (paratur. venatoria instrumenta: quibus in venando vtimur.

Venabulū relū quo venantes vtuntur aciei longissime apud nos cornibus hinc et inde exstantibus. Var. Si directa geres lōgo venabula rostro. Dic breuis in grandē cōminus ibis apum.

Venaphū a venere et ap̄hos componit: et est nomē opidi in Campania: in cui⁹ agro fiebat optimū oleū Var. Hoc tibi Capani iudauit bacca venaphū.

Venetia: regio italie: q̄ a Dincto amne vsq̄ tiliamētum p̄cendit. Ab Eneis pplis dicta: qui post bellū troianū cū Antenore salutē p̄secuti cursum huc et p̄ plagonia tenuere. Auco: Pl. Alii a gallis cuiusdē appellatiōis originem traxisse dixerūt. fuerunt em̄ veneti ppli inter celtas litorea oceanī gallici incolentes: q̄s Cesar nauali p̄elio superauit. In hac regione sunt vbes illustres. Verona: Vincentia: Datanti: et Venetiē ciuitas: et virunus placida ⁊ amena.

Venetiē ciuitas insignis: q̄ anno a natali christiano qñ quagesimo quarto sup̄ quadringētesimū pdita fuit: quo anno Atrila rex hunnōū aquileiam euerit: de cuius laude quoniam apud iacobi philippi chronica a nobis late congestū est: diximus omitteūdā.

Venetus a. um. pe. cor. quod ē venetijs est: vt Veneti ciues: venet⁹ color: vt ait Gege. ceruleus dī: q̄ color est marinis fluctib⁹ silis. scribit Lapi. Helio gabalū comedisse pisces coctos putidura veneta: qñ in marina aqua cū colore suo. A q̄ colore aurigarū factio veneta noiat. Et qui eo colore induebant: venetiani dicebant. Gege. lib. iiii. de re militari scribit nautas veste veneta esse induēdos: et vela nauū exploratoriarū colore veneto esse tingēda. Dic color etiā thalassicus. i. marinus dicit. Hec enim thalassan mare appellant. Idē a colore ferri ferrugineus dicit.

Vendico as pen. cor. appropio ⁊ meū esse dico. Amb. Aues celi speciale sibi nihil vendicant. Vndico dō vlcisco: quasi vim dico.

Venter capis pro eo qui videt: hoc ē qui a pectore ad pubē terminat. Dicaz extendit: quoniam ex pelliculis consistēz vocant panticēs. Juue. Montani quoq̄ venter adest abdomine tardus. Sed proprie est vbi cibi consistunt. Cui⁹ dimi. est ventriculus. Cor. Cel. Ventriculus autē qui receptaculum cibi est: consistat e duobus tergozibus: vsq̄ inter lyenē ⁊ iecur posit⁹ est. Huius duo sunt officia vt inquit Macro. superius ⁊ inferius. Superiore deuozata recipiunt. Inferiore q̄ excreturi sumus emittunt. Aliqñ ponit p̄ stomacho. Juue. Ventre nihil noui frugali. Aliqñ p̄ aluo. Cel. li. iij. Vbi ab inferiore parte purgādus aliquis est: ventrē eius ante soluendū esse. Cicerus ideo dī quia cōtinet: et tanq̄ vter est.

Ventriolus: qui ⁊ vetricosus dī: qui magnū bz ventrē Plau. in merca. Ego dicā varū ventricolum. Nam clittera sepe addit. Mā arcadius archadicus. Sardonius sardonicus. Num ⁊ nūc. Lum ⁊ tūc. Juue. Tūcendū est recte tū. p̄ter plurima tunc his scapue Ventrale: veltimentum ventrē contegens. (caulis.

Plin. Patris mei memoria cepere amphimala n̄s: sicut villosa etiā ventralia.

Vepres tam in singulari q̄ plurali generis masculi. Pm Probū: et femi. Pm Dulci. rubus siue spina dicit: q̄ vehemēter p̄cendat. Quid. lib. v. me. Aut lepori qui vepre latens hostilia cernit Oza canū. Qui⁹ di/ minutū est veprecula. Cic. pro Ser. Uilla ex vepreculis extracta mēdula remp. conaret arroderē. Vepretum locus vepribus plenus.

Ver/anni pars temperatio: a veniendo q̄ tum venire: id ē orti ⁊ crescere incipiūt virgulta ⁊ frōdes ac flores arborū atq̄ herbarū. Cel. dī: a viuēdo qñ viuere: vel a vertendo q̄ tum se vertere incipiat tēpus anni Quippe ver nouū anni incitū est. Diuidit em̄ ver vt ceterē partes anni in partes nouū/adultū ⁊ h̄ceps. Ver sacrum dicebant veteres in quo sacra ⁊ iudos faciebant. Quod quidā qñ religiosum putant dicitū. Sifēna. Quoniam sabini ferunt vouisē si res cōis melioribus locis cōstitisset se ver sacri facturos: vel potius ceto Tou exp̄ post.

Vernus a. um. quod est veris. vnde Amb. Vernā tem periem dicit.

Vernas: seruus ex ancilla nominatus a vere: q̄ hoc tempus anni ad generandū maxime sit idoneū. Et quia dñi cū ancillis consuetudinē habebat verno tēpore: ideo seruos dominatos vernas appellauerūt. Quō diminutiū est vernula.

Vernaculus a. um. dī omne qđ domi n̄re nascit: vel qđ in n̄ra patria est. Unde vernacula lingua dī: vel seruilis: vt plebeia: qua tanq̄ cōi ac naturali omnes vulgo loquunt. Vernaculus mos. i. domesticus vt patrie. Interdū ponit p̄ proprio ac peculiaribus ac vernaculis italie. Interdū p̄ eo qđ a nobis domestica cōsuetudine vsurpat. Cic. in bu. Nescio quo sapore vernaculo. Cic. in ver. acti. vj. Nō vt solem⁹ interdum in defensionibus dicere crimen domesticum ac vernaculū. Vernaculi etiā dicunt malis morib⁹ homines: et lingua p̄terna q̄ vernarū similes sūt qđ ars est adulari ⁊ maledicere. Itē vernaculū dicit qđ est veris. Pl. lib. viij. Vernacula putatio detectus per ramos vitū crinibus circūuestit arborum.

Verno as. pullulo. Var. Dī tibi vernare tenere la nugine male. i. pilos emittere inciperet. Macro. per translationē in explanatiōe cāticōū Vbi inq̄ ex aia desiderioz tempestas defuerit: tū incipit in ea flores vernare virtutum. Aliqñ vernare splendere est. Amb. Circūedit me vernatibus atq̄ cozuscantib⁹ gemmis preciosis. Aliqñ pro canere. Plaut. Dum auctule vernat. Quippe verno tpe oia letari vident.

Vernilitus: pro adulatorē a veteribus vsurpat. Ccci. Credo nimis tandē hic sit vernilitus.

Vernilis ⁊ hoc vernile pen. pro. idē quod seruilis: siue scurrilis. Verniliter: scurriliter/ seu adulatorie.

Vernalis ⁊ hoc vernale: quod est veris. Aug. lib. viij. de ci. dei. Propter vernalē quippe facit terre q̄ ceteris tēporibus est pulchrior: Nozphyrus p̄bus nobilitas atq̄ florem significare p̄hibuit.

Vernatio: conium vetus quo serpētes exiunt: quoniam id vere fit. Notum est serpentes quotannis verno tempore exire membranam cōpōis hyberno situ obductā. Plin. Lendes colluntur adipe canino vel anguib⁹ in cibū sumptis angullarū modo: aut vernatione quā exiunt pora. Idē. Anguine vernatiōis membrana cui oleo redeaz resina calefacta auribus prodest. Eadem senectus dicitur. Uide in dictione Senectus.

Vernaculum: terra vere proficissa: quia vere actū aruē id est versum est. Plini. Quidā vtiq̄ ab equino octio verno proficindi volūt: quodq̄ vere semel aratū est ⁊ tēpore argumento vernacū vocatur.

Veratru pe. cor. verba: que z bellebotus: q mte auctat. Perius. Ebia veratro. Qu' duo lunt genera: albu z nigrū: vtrung radice fibzta ceparū modo. Verbanus: lacus calsping gallie: ex q Cicinus fluvius emergit: seu per quē ex alpihus esluit in padū. Hōc lacum maiore appellant.

Verber: instrumentū longum et exile qualis est virga: baculus: arūdo: et si quid est simile. Proprie autē significat summitatē fermenozū. Quincil. Ignelq; ex primo raptos: verberaq; q casus obtulerat in vado.

Verbero as. cedo verberere. Sic em a dberē fit dbero: quomō a sustis sustigo: a flagellū flagello. Licet etiā de verbis dicat: quoniā vt testat Nonius: non solū verberare a verberibus dicit: sed z a verbis. Plau. in aut. Nam cur me miserā verberas. Huius cōposita sūt: Diuerbero: deuerbero. Ter. in pho: Quot me censet hoies iam deuerberasse vsq; ad necē ho: spites tum etiā ciues. Euerbero. Reuerbero repercutio: impedio. Col. li. iiii. At mota equaliter hum' nouellis feminis radicib' quācūq; in partē. preple rint molliter cedat: ne in cremita duricia reuerberet: sed tenera velut intimo sinu recipiat. Transuerbero ferido: traicio: traifodio. Lact. Hā dolozē iniurie concurat: ydas alterū gladio transuerberauit.

Verbero ontis. qui est verberere dignus. Et est contumelia seruozum.

Verbercus a. um. qd est dignū vt verberet. Plau. Sz eccl' video verberca stauā vt magnifice infert sese.

Verberalis: verberere dignus: quasi verberabilis: a quo verberalior verberalissim'. Plau. Verberalissimus etiā rogatas nō fur: sed trisur.

Verberatus as. ipsa verberatio.

Verberito as. sepe dbero. Fest. Verberitare idē cato frequentatiue ab eo qd est verbero dicit.

Verbū: a verberatu: q verberato lingua intra palatū aere omnis oratio promat. An et. p qualitate dicitōe ponit: siue illa sit nomē: siue. pronomē: siue vna aliarū partū. Garro. A veritate deducit q vez nos loqui oporteat. Est autē verbus varie a variis diffinitum: ppter ea q varie significet. Primo em sacre scripturē diffiniunt verbū esse qd intra animi silentiū mente concipiunt: videlicet ipsam cogitationē que ad huc conscientie secreto retinet. Hoc vero p quā verbū profert in mediū. Cor sonus index est cogitatiois: verbū vero ipa cogitatio. Sicut em quādo verbum corde cōcipimus necessaria est vox qsi quoddā vebiculi verbū: et quodlibet verbū ipsum p oris sonū ad aliū transferimus: tamē sic eū integrū etiā intra nos clausum tenemus: et sic a loquēte transferē: vt tamē in sua sede teneat. Aliqñ dū dicit: q a re siue facto distinguit: vt non est opus verbis: sed factis. Hinc dare verba dicimus. p decipere. Aliquādo sumitur prout est vna ex octo partib' orationis in quo omnis vis oratiois est. Hinc verbale nomen d: qd a verbo descendit. Aliquando capis pro vniuersūsq; signo: quod ab audire potest intelligi. Tū verbosus: multiloquus. Aliquādo pro cōterta oratioe: quis in ea multa sūt: vt apud pphetas sepe legimus. Verbum quod factū est. Et apostolus. Preib' yeri duplici bonoz honozent: maxime qui laborant in verbo z doctrina. Quāto cūq; tpe quisq; in predicādo euāgelii laborauerit non verbo sed d: dei predicator: erit. Et quāto cūq; tēpore quia in vniuersa vita sua qua istam gerit carnē: quātalibet longitudine protēdat: quēcūq; verba: vel ore: vel sola cogitatioe locutus fuerit corde impenitenti cōtra remissionē peccatozū que sit in ecclesia: verbū dicit. ptra spiritū sanctū. Est et verbum sententia seu enuntiatio que vno ligat et stringitur verbo. Terē. in adel. Postremo illud nō mēā verbū facio: quod Dicit bene z sapiēter dixit.

Verba dare: est decipere. Terē. in an. Cui verba dare est difficile.

Verba ad rem cōferre: est hoc agere quod dicit Terē. in beau. Terū si verba ad rem conferret: vapulabit.

Verbale: qd a verbo descendit: vt lector a lego: doctor a docto.

Verbulum diminutiū. Diero. Secreta verbula non carent suspitione.

Verbosus multiloquus. Cice. Habes epistola verbo: siozem fortasse q velles.

Verbosito as. verba profero. Diero. Nullus est merito ore diuina officia verbositate: et milera mente q intrinsecus imminet vagando circuire.

Veruerbiū verus sermo. Plaut. Tu repertus philocratem qui superes veruerbio.

Verbena pprie vt ait Ser. Verba sacra sūpta de loco sacro capitolij: qua coronabant faciales et paterpatras sgdera facturi: vel bella indicuri. Abusiue tñ etiā verbenas vocamus omnes frondes sacratas: vt est Laurus: oliua: vel myrtus. Terē. in an. Et ara hinc verbenas sume. Nam myrtū fuisse Venāder testatur. Do. vero verbenas ait esse omnes herbas: z frondes festas ad aras coronadas ex aliquo loco puero decerpas: quasi verbenas. Pl. libro. xii. scribit nomine saginū z verbenarū significari gramen ex arce cum sua terra euillum. Idē lib. xv. Verbenacā peculiarit' vocat herbā quā greci hierobotanem: qñ sacram herbā dicunt: aliqui peristereon: quasi columbariam: sed in simplicibus quis melioz: ac sine comparatione prestantiōz q Dioscori. Dicitur de verbenā ita scribit. περισταρον φυλαει τοισ' εβι/ Δροιστοποιισ' οι Διφριγγορον οι Δεβοιρον οιλην εργαβοταιην οίλε φιλιρο Δοισο αιγιπιτι οι περσει προφηται ηρασ Λακρον οίλε αι/ μαγαλνο οίλε αιμα εμου ρω ματο ηρισ/ Ταυαλλ ιρακια οίλε περισ' ερεωρα ορθορ ο/ ρομαστα.

Vergilie stelle sit que z plades: et Infitio: veris dicitur: ita appellat q earū ortu ver finē facit seu q circa equinoctium vernū sit earū ortus matutinus. Sune autē septē in tauro locate: quarū signo exorite estas significat: occidente byems ostendit. Earū exortus sit circa quinto idus maias distās ab equinoctio ver no vndequinquagesimo die.

Vercelle inquit Diero. Ligurū ciuitas haud procul a radicibus alpium sita: olim potens: nūc raro est habitatoze femiuta.

Vereo: erio. itus. timeo. Sed. ppie vereri liberoz qui honestatis gratia mouent. Timere seruoū qui for midine pene facit. dicit' Vereo: a ve: et reoz: quasi valde reoz: quia ea que timeamus multifacere ac diu cogitare solemus. Qu' cōpositū est Reueroz: qd est venerationi habeo: qd est timor agendi quod rependi possit. hinc Reuerentia. Juuena. Dis nullus verbis pudor: aut reuerentia mensē.

Verenda dicunt loca que nō nisi cū verecūdia noiant.

Verecundoz: verecundia teneoz. Cice. libro. iiii. de ora. Alterū contatem z quasi verecundantem incitabat Verecūdis qui verecundia tenetur. Licet quādoq; pro audaci sumat. Plaut. Sic est: vera predictio nisi etiā hoc falso dicit: in similiturū es: nimis verecūda es. Verecunde aduerbiū: cū pudore.

Veredarus nunciuz: curioz: siue tabellarius equestre celeri celeritate litteras perferens: vt a caballus callarius. Veredus em d: equus velocissimi cursus quib' vsi sunt maiores in venatioe. Dar. Partius vtaris monte rapiente veredo. Idē. Stragula facincti venator sume veredi. Talib' nostra rēpestare vtunt lanceati aequitres stratioicos qd dicunt senecas manibus reciprocantes. Diero. in lib. 11. est et

Epistolę misse sunt per veredarios: et egressi sunt ve  
redari celeres nuncios perferentes.

**Vergo** gis. si. Pm Diomedē si. sum. significat declino.  
Virg. lib. xij. Quo vergat ponderetam. Huius  
cōposita sūt Devergo/ deorsum vergo: a quo deuer/  
gentia p. curvatura. Bel. Mā quāta partū circulo/  
rumq; celi ex. deurgentia z cōuersionib⁹ quid varie/  
tatis sit q̄s nō vider. Inuergo. Plau. in cur. Sp̄sum  
expecto tangere inuergere in me liquores tuos.

**Verro** is. verri. sum. significat traho a rete qđ verricu/  
lum dicit. Virg. Hinc versa puluis inscribit̄ hasta.  
Idem. Quippe serant rapidi secū verratq; p. auras  
Aliqñ verro. Idē. Adnisi torquet spumas z cerula  
verrant Bequoza. Aliqñ mundo: qđ trahēdo fordes  
mundent. Suae. Terre pauimentū: nitidas ostende  
columnas. Huius cōposita sunt L. duerro. Col. lib.  
vij. Diligens pastor quotidie stabulū conuertit: nec  
patitur steruus aut humozē cōsistere. Cato. Villam  
conuerse mūdeq; habeat. Deuerro deorsum verro.  
Euerro extra verro.

**Verricula:** rete piscatorū: qđ trahendo e vado educit  
Verricula veteres. p. articulo vsurpabant.

**Verrētū:** mēbrū virile a verrendo dictū. Macro. Cur  
portas verrētū paulē: cur a segr̄a feminarū barba pi/  
lis aliq; mēbrōzū qualitate distingueris.

**Verro** tis. verti. versum: a vere dicit̄ putatur: qm̄ vere  
annus incipit verti. Virg. Borgona desecto verten  
tem lumina collo. Interdum traho. Virg. Et versa  
puluis inscribit̄ hasta. Interdū transfero: cum quip/  
piā de vna in aliā linguā trāserimus. Plau. Tertit  
barbare. Interdum considero/ voluo/ agito. Salu.  
Exercitū vertere. Hui⁹ cōposita sūt. Aduerto/ animi  
aduerto/ auerto/ conuerto/ circūuerto/ diuerto/ euer/  
to/ inuerto/ interuerto/ obuerto/ peruerto/ reuerto/  
subuerto/ et transuerto.

**Verro** deponēs eiusdē significatiōis cū verro. Virg.  
Vertitur interea celi z ruit oceanus nor. Hinc com/  
ponunt̄ Reuerto: et p̄uerto.

**Vertere** solū dicebant vbe cedentes siue ob decoctā  
creditoribus pecuniā: siue ob exiliū. Liui. lib. iij. Col  
lege eoz exiliū gratia solū verterūt. Cice. pro Lecin.  
Qui volūt pgnā aliquā subterfugere aut calamitatē  
eo solū vertunt. i. locū mutant.

**Verro** as. frequētatiuū a verro. Dora. Tos exēplaria  
gręca nocturna versate manu versate diurna. Et est  
actiua: a quo fit versor deponēs. Unde cōtrouersor  
Est autē versari in aliqua re assiduū esse. Cice. In  
quib⁹ p̄pter illas insanias substructiones facile mille  
hominū versabat. Conuersor: z diuersor: eiusdē cum  
simplici significant. Aug. Sentit̄ se esse peregr/  
nos: sic diuersant̄ in opulentiā diuitiarū suarū: quo/  
modo viator in stabulo transitorus nō possessorus.

**Versatilis** z le. pe. cor. quod huc z illuc versat: siue qđ  
idoneū est vt verset: vt gladius versatilis: artis ver/  
satilis. Pl. lib. xxxvj. Idē molas versatiles volūne

**Versipellis:** qui facile vertit pellē: hoc est inuentas.  
vultū z apparentiā z quomodolibet facie mutat: id  
est versutus ac dissimulatoz: qui modo vnum: modo  
aliud ostendit. Plau. in am. pp̄ie dixit. Versipellē  
se facit qñ lubet. Sunt qui dicūt vulgo in fr̄a opinio/  
nem esse hoies in lupos verti: rursusq; restitui sibi.

**Verlusus** qui vertit. Plau. in epi. Versutus es qđ rota  
figularia. Cic. li. iij. de na. deoz. Versutus a v̄lando  
dicit̄ cuius tanq; celer rota mēs versat. Aliqñ tñ versu/  
tus. p. perito ponit. Plau. Nec magis versutū: nec  
quo careas egrius. Propie tñ versuti dicuntur: nec  
mentē crebro ad maliciā vertant. Hinc versuta cal/  
liditas/ malicia. Versatiliquus: et versutiloquax.

**Veriscolor** penult. correpta apud iuriconsulto dicit̄  
id quod vertit z mutat colores. Unde vestes que ex

lana non tincta. i. natiuo colore sunt facte: colorie di/  
cuntur: qz naturalē colorē habēt: siue albi: siue pulilli:  
siue rufum. Que s̄o in aliū colorē versę sunt versico/  
lozie. Propie tñ a v̄li. versicolorie sunt v̄sicoles  
dicunt: que varijs coloribus constant: quasi eos mu/  
tare inuicem videātur: vt est cauda pauonis z collā  
columbe: et aqua maris. Liui. Dunico bello inter/  
dictum fuisse mulieribus ne versicolorib⁹ vestirent  
id ē coloris varietate distinctis. Illud vero Virg.  
versicoloribus armis. Exponit Seruius: de pictis  
propter qđ bellicosus ostendit.

**Verlura:** a verro is. dicit̄: cū aliquid vertitur. Tar. lib.  
j. de re rul. Morāt aliq; quibuldā solijs. p̄pter eoz  
verlurā: qđ sit anni tēpus vt dici possit vt olea z po/  
pulus alba: et salix: hoz est folia cū cōuertunt se sol  
stritū d̄ fuisse. Tres verlura d̄: locus ad quē cū quis  
peruenit reuertit. Col. lib. ij. Sulca autē ducere lo/  
giorē qđ pedā centumviginti contrariū p̄ccorū est: cū  
ventū erit ad verlurā in priorē partē iugā. p̄pellat: z  
doves inbibeat: vt colla eoz refrigerēt. Tre verlur/  
ra est quā gręci campen vocāt: steruus ipse angulo: z  
in ediculis et parietibus exterior: vt est apud Vici.  
Propter qđ et crura ipsa vege. in iumentis gambas  
vocat: qñ campas. Verlura facere antiqui dicebant  
mutuo pecuniā sumere: qđ initio qui mutuat̄ ab  
alijs nō vt domū ferrent: sed vt alijs soluerēt id faci/  
ebant: et velut vertere creditorem videbantur. Do.  
verluram facere est es alienum et gre alieno soluere.  
Hoc fit qñ es alienū nobis constat̄ fuerit: nec nobis  
tantū pecuniarū sit vt id dissoluere liceat vbi dissol/  
uētū tēpus aduenire: mutat⁹ creditōz ab altero. s.  
v̄lurariū es accipietes qđ alteri reddamus. Macro.  
de morte. Paule. Liberalitas sola excedebat modū  
z vsuras tribuens: verluram quoq; sepe faciebat: vt  
nulli stipes rogantiū denegaret. Terē. Verlura sol  
ues. i. creditōz mutabis. Senē. Ab epicuro verlur/  
ra faciendā est: qđ significat mutationem sententię  
faciendā esse ab epicuro. Cice. pro Celio. Nulli sum/  
ptus: nulla iactura: nulla verlura.

**Verlora:** apud Plaurū videt̄ esse instrumētū nauticū:  
ex quo solutori cognoscebat vnde flaret venti: et an  
mare admitteret: cuiusmodi fere apud nos magnē/  
tis vsus in eo valet quod p̄tudecula vocat̄.

**Verlus** a. um. participiū: vt rursus verlus est in luctum.  
Verlus us. carmen a verro. Augu. lib. ij. de ordine. Et  
ne longius pedū cursus. pulueretur qđ eius iudiciū  
posset iustinare: modū haurit vnde reuertetur. Et  
ab eo ipso verlusum vocauit. Interdū vsus significat  
ordinem seu tractū. Virg. Ille etiā seras in verlusum  
distulit v̄mos. Interdū cantū. Pl. Cantū imitabā/  
tur lusciniū iunioris verlusum: quē imitent accipit̄.

**Verlus** p̄positio actū requirit: et fere sp̄ postponitur.  
Plaur. Ego portū verlus pergā et quirit: quē si nō  
inuenero: domū vsus reuertar. Dicim⁹ etiā Quoz  
vsus: quaz vsus: vtroz vsus. i. in vnāquāq; partē.  
Quocūq; i. in verāq; partē: bz qñq; adiūtā aliquā  
p̄p̄dem: vt ad occidentē vsus: ad caltra vsus: in forū  
verlus. Li. in Rel. Is p̄mū in forū verlus instituit  
agere cum p̄p̄o. Quoz aduerbiū: vt sursum verlus.  
Dicimus etiā verlusum. Unde aduersum z aduersus.

**Verter:** qui z vortez: a verro is. pp̄ie vertices dicunt̄  
pro: vt v̄ti ac rotatis quib⁹ sit qui tipbon vocat̄: id ē  
vibratus. Horne. r̄: vt inq; Apul. in cosmo. Torquet  
bumus arida: et ab imo erigit ad summū. Ventus  
auctore Senē. li. v. naturalū q̄stionū: aliq; p̄mōto/  
rio reptulius atq; reuolutar⁹ facit vortice/ qđ circuna/  
ctus ad eundē ambicōs locū: ac seipsa verticem cōci/  
tans: verrogo vocat̄. docet Quint. lib. vij. verticem  
esse rotā in se aquā: vel quicquid aliud sit. vertitur.  
Vir. Inq; a vertice ponit̄. Li. iij. cū. Per trās/

tionē vertice doloſū dicit. p. vertiginē: rotationē q̄  
in doloſibus circū agit. lucinatq; p̄cordia. Inde. p.  
p̄ter flexū capilloꝝ pars ſumma capitis dicit̄ vertex  
ſive qd ad occupatū indeclinē vertit. Cū dicere ſole/  
mus a vertice v̄q; ad calcē. i. a principio v̄q; ad finē.  
Apul. tñ ad verticē appellat qd tenui cute capillit̄q;  
contegit: qui in dogmate platonis ſic ſcribit Dent̄q;  
ipſius capitis verticem ſpecta tenui cute cōtectum:  
capillit̄q; hirtutū aduerſus vi frigoris ⁊ calor̄. Pl.  
lib. ij. Binōs hōim tñ aliquibus vertices dat cū ait.  
Vertices binī hōim tñ aliquibus vertices dat cū ait.  
Ab hui⁹ ſimilitudine qd in montib⁹ eminentiſſimū ē  
vertex appellat̄: qñ que ibi naſcunt̄. partim in dexte/  
ra: partim in ſiniſtra vertant. Itē altit̄ime p̄tes egl̄i q̄s  
gr̄ci polos vocat̄: dicit̄ vertices: q̄ circa hōs mūd⁹  
rotat̄. Cūq; dicat̄ vertex nobis ſp̄ ſubl̄imis: at illum  
ſub pedib⁹ nor̄ atra videt̄ manet̄q; p̄fundū. Prop̄  
qd etiā cardines dicit̄ a ſtilitudine eoꝝ cardinū circa  
q̄s valne volumū. apud Cūq; lib. geoz. paquione  
ponit̄. T̄peſtas a vertice ſillus Incubuit. Prop̄rie  
tñ vñ int̄ū est: vocit̄es antiqui per o. ſtam. p̄nūcia/  
bant. P̄nūcia app̄ticanus per e vertices dicit̄.  
Vertebra pe. coz. ſive vertebra d̄: vbi ſumme oſſium  
partes nō q̄liter ſiniūt: ſ; q̄būdā craſſiorib⁹ nodis  
q̄glōbare ⁊ ſubſtringūt̄ ſacili⁹ nervi: ⁊ tūc⁹ verticē.  
Verticillū instrumentū quod ſiſo adhibet̄: vt ſacilius  
vertat̄. Cuius diminutiū est verticillū.  
Vertigo pe. pro. idem quod vertex: morbus capitis ex  
frigidis ⁊ leu⁹ humorib⁹ deuo caris oitur: ita vt ſic  
aſſecti occasione parua ſuccidat̄. Dicit̄ qñ oculos  
eoꝝ verticofa quadā ⁊ rotatilia circūagi videantur.  
Dicit̄ Scoroma ſive Scoromiā vocant.  
Vertunus per ſimplex n. ſicut porcinus: dicit̄ fuit de⁹  
in vertendarū rerū. i. emendarū ac vendendarū vt  
inquit Do. qui rebus ad opinata reuertētib⁹ ſeſt.  
Sepe autē male cedit quod bonū putat̄: et hoc est  
male vertiſſe: vt ille gl̄ad⁹ qui munerī datus est ad/  
miniculū ſuit regine peruenit̄. Terē. in adel. Que  
res tibi male vertat̄. Vel vertunus dicit̄ annus:  
a vertendo. Semp̄ em̄ cōuertit̄ ſinito curſu. Hora.  
Quere vertunus quorūq; ſum natus iniquis. Cū  
annus vertens cui ſol ad ſignū vnde ceperat redit̄:  
vt inquit Cicer. vel dicit̄ vertunus a verſo mutatoꝝ  
curſu fluminis tyberini. Quind. lib. vj. ſaſt. Nomen  
ab aduerſo ceperat amne deus: vel dicit̄ vertunus  
q̄ vertat̄ in quacūq; figurā.  
Vertunalia: vertuni feſta: que ſebant mēſe octobri.  
Vertius: magnarū viriū dicit̄. Pompo. Homo in cur/  
rendo vertius qui cū atlante contendat̄.  
Verunco as. ſignificat verito.  
Verpus: decocticius: pellens non habens. Quo noie  
etiā dicit̄ digitus medius a verrēdo podice. Et  
Iudei dicit̄ ſunt verpi: q̄ auerſam ab alijs naturam  
habere videant̄. Juuc. Eadē niſi ſacra colenti Que/  
ſtū ad frontē ſolos deducere verpos. Vel q̄ patien/  
tes ſanguinis fluxū hoc digito verrēdo podici vtunt̄  
Et verpa mēbū virile. Dar. Nō niſi p̄ ſomnū nōc  
arrigis ⁊ tibi meui. Incipit in medios mēiere verpa  
pedes. Dicit̄ verpa ab inuerſa pellicula.  
Vertagi: dicuntur canes ſponte in venationē creſcentes:  
predamq; domū referentes. Dar. Non ſibi ſed do/  
mino venatur vertagus acer. Ille ego ſum leporem  
qui tibi dente feret̄.  
Verres is. ⁊ verri nomen pp̄iū viri romani cōtra quē  
Cicero orationes habuit: que verrine appellant̄. Et  
verres porcus nō caſtratus dicit̄.  
Verum ſolidū ſyncerum nō ſallum: q̄ verno tpe ſole  
arictē ingreſſo omnia vere naſcunt̄: paratūq; ad ma/  
turitatē perueniāt: cū alijs tepozibus nata deſciāt.  
Augu. lib. ij. ſoliloquio. Q̄rū est quod ita ſe habet

vt cognitoꝝ videt̄ ſi velit poſſitq; cognoscere. Qui/  
dā hoc nomē a ve particula q̄ vehementiā ſignificat  
et res deducit̄: quāſi nō verborū inanis ſonitus: ſed  
ſolida res. Hinc veritas dicit̄ ⁊ verico as. Aliqñ  
verū d̄ bonū equū iuſtū ⁊ par vtile. Hora. li. j. epi/  
ſtolariū. Heciri ſe queq; ſuo modulo ac pede verū.  
Cice. lib. iij. tuſ. Si imagine verū ſit ad corpus omnia  
referre ſapientem. Aliqñ ſumitur pro veridico: ſicut  
econtrario ſallum p̄ fallace. Teren in an. Sū verus  
Quādo vō coniuñctio est: ponit̄ pro ſed/ et ſepe iu/  
git cū tñ vt verū: et cū enimvero: vt verū enimue/  
ro. Et cum em̄. Teren. in adel. Verumenim quando  
p̄omerui ſat. i. certe.  
Vero aduerbiū ſignificat certe/ vere: ⁊ ponit̄ in ſecūdo  
loco orationis. Cūq; Egregiā vero laudē ⁊ ſp̄lita  
ampla referit̄: Tuq; puerq; tu⁹. Est autē cōiunctio  
aſſirmatiua. Cice. Ego vero ſerui vellē vt ſcribis in  
meo grauiſſimo caſu aſſiſſes. Interdū est aduerſati/  
ua: et ſignificat autē. Et in eodē loco vtraq; hęc con/  
iuñctio pon̄ potest: antecedente ſemp̄ aliq̄ dictione.  
Seneca. Honeſtū tibi p̄nūcia delegauerā: tu vero  
tanq; turpē recuſaſti. Interdū expletua est: quādo ſ.  
ornatus tantū cauſa ponit̄: vt Tu quidē ſcribis: ego  
vero lego. Muſq; em̄ referit̄: ſed tantū a ſentētia ſen/  
tētia diſtinguit̄. Domi⁹ etiā p̄ quiniſimo. Seneca.  
Socratē cū platone: et genōſē et cleantem in animū  
meum ſine dignatione recipiam? Ego vero illos ve/  
neroz: et tantis nominibus ſemper aſſurgo. Pl. in  
p̄ſa. Proinde occupantibus locū ſauco ego vero  
⁊ poſteris. Dicit̄ autē ago uero: ſancuero: iamue/  
ro: enimvero: at uero.  
Vero as. verū dico. Bellius. Satin vates verat̄ etate  
in agenda. Est ⁊ verare vera reſentare. Sidonius.  
Quoniens verba grata carmine verat̄.  
Verat̄: qui vera dicit̄: ⁊ nō mentit̄: et plus est q̄ verus:  
q̄ in. p. terminata ſubalia copia ſignificant̄: vt bibat̄.  
Hinc veracitas: que est ſermonis integritas.  
Veridicus qui vera dicit̄. Similiter veriloquus: et ve/  
riloquar: qui licet multa loquat̄: non tñ mentitur.  
Veriſſimile dicitur id quod licet non ſit verū: veri tamē  
Vero ſimius celtiberie: a quo ppli ſimilitudinē h̄z.  
verones dicit̄ ſunt circa eū habitantes.  
Verona ciuitas venetię a Vallis condita: duce brenno  
a quo Brenona p̄mo: deinde mutatis ſiſio: verona  
dicit̄ est: vt Juſtinus libro. ij. referit̄: quam Artheſis  
fluius interfluit. Et hac vrbē preſtantes viri ozi ſy/  
erāt. Catullus ⁊ Remilius macer poetę: et geno pō/  
tifer ſancitate clarus. Hinc ſunt adiectiua verone/  
us: ⁊ veronenſis.  
Verruca pe. pro. locus in monte editioꝝ. Lato. Lenſeo  
inquit ſi rem ſeruare vis faciendū: vt quadringētoſ  
aliquos milites ad verrucā illaz ire iubeas: eam vti  
occupēt impores. Hinc carūcula eminēs in corpore  
ſine purit̄: et vulgo porrus dicit̄: verruca vocatur.  
Pl. Deymū mixto atramento lutoꝝio verrucas tol/  
lit. Serenus. Interdū epiſtit turpi verruca papilla.  
Hinc quondā ſabio verū cognomē adheſit: Qui ſo/  
lus patrie cunctādo reſtituit rem. Hui⁹ diminutiū  
est verrucula. Colu. lib. viij. Laper cui ſub maxillis  
bine verrucule collo pendēt: optimus habetur.  
Verrucosus: homo verrucis plenus: et varias eminen/  
tes partes habens. Verrucosa loca inæqualia et di/  
uerſas partes eminentes habentia.  
Verrucaria: herba q̄ verrucas tollit. Plin. Verrucas  
cū ſale tollit ſuccus e folio. Cū niſi verrucaria herbā  
appellauerit. Alio noie Helictropiū vocat̄.  
Veruet̄: ab inuerſa reſticulis dicitur. Est em̄ maſ inter/  
ques: cui inuerſi ſiue adempti ſunt reſticuli. Hā qui  
ad generandā ſobolem integer tenet̄ Aries dicitur.  
Vectarius veruet̄: qui gregē agnoz ꝛcedens ducit̄.



**Vesticeps** puer q̄ si vestit<sup>o</sup> e pubertate q̄ barbā emisse  
**Vestissimus** a. um. qd̄ est optime vestitus. Col. lib. viii.  
**Ves** pecus quis et omnibus animalibus vestissimū frigo  
 ris tñ impatientissimū est.  
**Vesper** pro stella que venus dicit<sup>r</sup> seu p̄ vltima parte  
 diei generis maf. Sta. lib. r. The. Sed vesper opa  
 cus lunares iam ducit equos. Sz et apud antiquos  
 signi generis inuenitur. Hec stella etiā vesperugo z  
 vespera a latinis et vesperus seu vesperus a grecis  
 dicit<sup>r</sup>. Arg. Hec domū sature venit vesperus ite ca  
 pelle. Est autē vesper emulus solis z lune. Sed cum  
 solē precedit dē lucifer vt alter sol. Et ante orū solis  
 apparet in oriente. et in occasu solis refulgēs vesper  
 appellat<sup>r</sup> quasi vicē lune reddēs. Videturq; in occasu  
 statim postq̄ sol occidit. Idem iubar a pacuio ap  
 pellat<sup>r</sup>. Sed z hoc vesper: hoc vesperū: et hec vespa  
 ab auctoribus vsurpatur: pro sero diei quo ea stella  
 apparet: seu apparere solet. Hiero. in Leui. Qui ter  
 girit morticina eorū immundus erit vsq; ad vesperā.  
**Aug.** Jam si placet audiamus illā mane rapicrem:  
 ad vesperam efcas diuidentē. Hinc fit aduerbiū ve  
 sperit: quod significat principio aduentus noctis. Id  
 ēpūs greci εσπερα vocant. Inuenit etiā vesper a.  
 um. Unde cū vesperā dicimus neu. genere intelli  
 gimus tēpus. Di. lib. xviii. His hōie rigidi matutina  
 atq; vespera. Idē matutinū tēpus atq; vesperū.  
**Vesperinus** a. um. quod fit vesperi. Unde orationem  
 vesperinā dicimus.  
**Vesperare** est vesperā fieri. Hel. Zaurus p̄hus accipi  
 ebat noa athenis cēna plerūq; ad id diei vbi iam ve  
 sperauerat. Id em̄ est tēpus istibic cēnādi.  
**Vesperascit** serū diei fita quo ad vesperā scit z Inue  
 sperascit. Terē. Cur vroz non accessituz? iam adue  
 sperascit. Liii. lib. xxix. Jam inuesperatēbat.  
**Vesperna** cēna apud veteres dicebat<sup>r</sup>. Mas vt festus  
 inquit Cēna vocabat<sup>r</sup> qd̄ nōc est prandū: Vesperna  
 quā nūc cēnā appellamus. Quod conuiuiū non nisi  
 aduentante nocte inibat<sup>r</sup> p̄fici.  
**Vespa** aial parū volantis api simile: q̄ vesperi musca  
 venetur in cibo.  
**Vespaianus** nomē imperatoris romani: de quo Dion  
 isa scribit de ipso καθ'ηρος Δεαρη τουδαιος  
 εκθειςτο απο αυ του προιστορ και δεθεις  
 ευλασε και εφηρυρ μερ μελη σεις μελα επι  
 αυ του Δελυσιου αυ Ιοκρατωρ γερομεροσ  
 ουτω μερ ουρ και ο οεποσισαυος εισ την  
 αρχηρωσ και αλλοισ ευεγρητο.  
**Vespillo** vilit cadaverū funerator: q̄ vesperino tēpore  
 mortuos efferre soleret qui funebri pompa propter  
 inopiā non poterant efferri. An et funera a funalib<sup>o</sup>  
 dicit autimā. Do. quia noctu efferbant ob sacrozū  
 celebrationē diurnā. Bar. Qui fuerat medicus nūc  
 est vespillo diuulus.  
**Vesperilio** incerte nature est. Solat em̄ p̄natis alia:  
 sed inter volantia non est habendus: q̄ quattuoz pe  
 dibus graditur: formatq; pullos parit z nutrit lacte  
 quos generat. Dicitur vespilio q̄ vesperare se ad vo  
 larū p̄ferat noctis. Amb. Vespertilio animal ignobile  
 a vesperare nomen accepit: est autē volantis eademq;  
 quadrupes z dentibus vitur quos in alijs reperire  
 non soles. Parit vt quadrupedia non oua: sed pul  
 los viuentes. Volitat in aere autū moze: sed crepu  
 sculo vesperino consuevit efiundi nō aliquo volatu  
 pinnarū: sed mēbrane sue sulca remigio quo suspēsa  
 velut pinnarū volatu circūferat atq; vegetat. Bar.  
 factus sum vespertilio neq; in muribus plane neq;  
 in volucribus sum.  
**Vestulus** pe. cor. mōs liguriē iuxta alpes inter ceteros  
 clarissimus ex cuius radicibus padus erumpit.  
**Vetus** penul. pro. mons iuxta Sarnum fluiū non

longe a Neapoli bonitate vini celebratus qui semper  
 emittit fumum z ignes sicut etna in scilia. Hic mōs  
 amgnillimus olim habitatus agris excepto vertice  
 qui vt ait Stra. libro. v. cinerolus est z cauernolus:  
 petris exultis quas color indicat igni adofas fuisse.  
 Arg. lib. ii. geoz. Et vicina veltuo ora iugo. Hic vt  
 dda volunt dicitur est veltuuus et p̄ lyncopā veltuuus  
 appellatur a cōflagratione. Mā veltue fauille dicunt<sup>r</sup>  
 qui Liro imperante ruptus in vertice tantū emisse  
 incēdū vt regiones vicinas incēderet. Alii sicut Ser.  
 dicunt Celsuū esse montē campanie. Celsuū vero  
 liguriē sub montib<sup>o</sup>. De hoc veltuuino. Bar. lib. iiii.  
 Hic est pampineis viridis veltuuus vmbriis. Et sub  
 dit. Cūcta iacent flammis z tristi merla fauilla. Hec  
 superi vellent hoc licuisse sibi.  
**Vestigium** pedis impressio. i. signū quod a pede relin  
 quitur. Arg. libro. iiii. geoz. Et gradens ima verrit  
 vestigia cauda. Pōnit quandoq; pro extrema parte  
 pedis. Idē lib. v. Vestigia p̄tini Alba pedis fronte  
 q; ostentās arduus albā. Per translationē pōnit p̄  
 quocunq; rei geste indicio seu signo. Leo papa. Et  
 sicut omnibus p̄tuit q̄ post reuertētionē dñi, vestigia  
 vulnerum in carne eius Thome apostoli explorauit  
 manus: ita ad nostrā vtilitatē: proficeret q̄ infantia  
 ipsius magozū p̄bauit aspectus.  
**Vestigo** as. pe. pro. quero q̄si vestigia indago a vesti  
 gis tanq; indicis dicit<sup>r</sup>. Lic. lib. iiii. de ora. Sp̄a tra  
 ctatio et q̄sio quotidie ex se gignit aliqd̄ qd̄ est desti  
 diola delectatio vestiges. Idē: cōposita sūt. Inue  
 stigo et Peruestigo: q̄ significāt querēdo inuenio.  
**Vestini** p̄titalie inter Maurianos Sabinosq; apud  
 quos olim fiebat calet laudati. Bar. Si sine carne  
 volēs tentacula sumere frangi: Hec tibi vestino de  
**Veter** senex adiectiuū triū gener. (Grece massa venit.  
 Enn. Et veter occubuit p̄mus sub mare pelago.  
 Hinc veterioz z veterim<sup>o</sup>. Plau. in bac. Senē tibi  
 dedo illū veterioz lapide vt lenitū reddas. Treba.  
 Ciceroni. Pro nōo veterimo verissimoz amore.  
**Vetus** quidā dicit putant: quasi vetus: hoc est sine vir  
 etas enim debilitat vires. Alii a ve valde z etas. Et  
 plerumq; ad laudē. An dicimus apud veteres eos  
 videlicet auctoritatis plenos significātes. Interdū  
 ad vituperationē refert. Terē. in an. Sed qui malū  
 uolū veteris potē maledictis respondeat. Et est ge  
 omis: cuius dimi. est vetulus.  
**Vetustus** a. um. idē qd̄ vetus. Liii. lib. j. Posse quidē  
 se vetusto iure agere. Hinc vetustas antiquitas.  
**Vetustesco** vetus sō. Col. lib. j. Apothecē recte suppo  
 nentur his locis vnde plerūq; fumus exorū cū vna  
 celerius vetustescūt: que sumi quodā genere p̄coce  
 maturitatē tr̄ bunt.  
**Vetresco** idem quod vetustesco. Col. lib. ii. Aptior tñ  
 est furculus bois vna quā sex mētib; passus veter  
 rescere si vitibus aut pomozū arboribus adhibeas.  
 Hinc cōponit inueteresco: qd̄ ē valde vetus sō: seu  
 valde in consuetudinē venio. Magidius differentiā  
 pōnit inter vetustescere z veterescere: q̄ que vetusta  
 te deteriora sunt vetustescere dicant. Veterescere q̄  
 meliora. sed Col. lib. vii. docet veterescere siue inue  
 terescere non semp in melius dici. Sed si iam inquit  
 Inueterauerit morib<sup>o</sup> vebemētozib<sup>o</sup> est opus reme  
 diū. Sed de inuetero supra habitū est.  
**Vetere** as. vetus reddo: a quo veteresco vbi s. mutat<sup>r</sup>  
 in e. Et compositū Inuetero: a quo inueteresco.  
**Veterato** auctore Donato est homo astutia vetus et  
 in omni re callidus a mutarū rerū geridarū vetusta  
 te. Est autē nomē verbale quod a vetero z a veteres  
 sco venire posse videt<sup>r</sup>: vt cū in passiva significacione  
 postum est a veteresco p̄ veteratus accipiat: quasi  
 fener factus: vt Alp. Precipiūt ediles ne veteratoz

pro nōditio veneat. Veterator: sō a vetero idem est quod deceptor: quasi vulpes: quis p veteratore in salutia etiā sumi possit: vt est illud Terē. in an. Quid hic vult veterator sibi?

Veteranus quādoq; veterē significat: vnde veterana mēcipia q̄ a nouicis distinguunt. Veterano q̄ anno p̄tinuo seruauerūt in vbe. Nouicia intelligunt que anno nōndū seruauerūt. Aliqñ legionariū v̄l cū qui honeste aliqñ militauit et iā est a militia absolutus.

Veteraneus a. um. qd̄ est vetus. Col. Si sint veterane vinee vt seperatos sulcorū cuiusq; generis p̄ singulos Veterina aialia dicunt ad veteru (bortos inferemus. rā idonea q̄ aliqd̄ vehere possunt q̄t veterina q̄ ad ventrē onus religatū gerant. Plī. Angule veterino tñ generi renascunt.

Veterinarius qui veterinoz curā gerit: et veterina dicit q̄ apud nos p̄fuit etiā illa locada domi nutricia re ad questū. Tñ equos/mulos/afinos meritorios vocitamus. Col. Nam r̄ arator: reperit aliq; bonus r̄ optim⁹ soltor: aut feni sector: nec minus arborator et vintor: tum etiā veterinarius r̄ probus pastor. et Veterinariū medici sunt veterinoz: hos nūc vulgus Veterinarios appellat. Colu. lib. vii. Solent etiā fardidia q̄d̄ afferre vitiosa incrementa lingue q̄s ranas Veterinarius a. um. qd̄ ad veteri. (veterinariū vocat. nariū p̄inet. Col. lib. vii. Quare veterinariē medicinē p̄udens esse debet peccoris magister.

Veteramentarius sutor/calcearius qui veteres calceos reficit. Ea q; forma dicitur veteramentarius: qua ad armento armentarius: a ferramento ferramentarius. Sue. de vitellio. Cassius seuer⁹ nec minus aliq; eū dē r̄ sutorē veteramentariū p̄iderunt.

Vetulonū seu vetulonia locus in eturia.

Veternus morbus ex nimio ocio perpetuū somnū inducens. hunc Auicenna r̄ medici recentiores subertū siue subertū Hecī lethargū noiant. Et q; hic morbo pigros boies facit r̄ ad negocia inutiles quēdam dū senectus: Ideo veterinus qñq; p̄ pigricia ponit. Arg. li. j. geo. Nec torpere graui passus sua regna veterno. Quāq; pro nimia dormitiōe. Plī. Dumis diebus bis septenis tā graui somno v̄l p̄munt: vt ne vulnerib⁹ quidē excitari queāt: tūc mirā immōdū veterno pinguescunt. Hinc veterinosus q̄ graui p̄munt somno. Lato sō veterinosum appellat hydropticū cum inquit. Veterinosus q̄ plurimū bibit tā pluri mū sitit. Teren. Eunuchū veterinosum: q; legnis est Vero as. auī. atū. et veto tis. tui. (q̄t veterinū pariat. vetitū pe. cor. significat phibere: et neqd̄ fiat impero. Tñ in actibus aplicis. Terati sūt a spiritus sancto loqui d̄bū dei in aīa. Sed in raro v̄l etalis locutio. Livi. lib. ij. Illi victi ira vetuere reddi. Quid. Mutmur in vetitū semp cupimusq; negata.

Vero as. agito/molesto/perturbo: et huc illucq; distraho. Tractū ab eo qd̄ est verbo in quo inest tā vis qd̄ alicui arbitriū. Nō em̄ sui potens est: qui vebit. Terpare autē viatorū motu. p̄culdubio vastiore est. Nam qui huc illucq; tradit: et hic verari. pp̄ie dicit: sicut taxare p̄sensius creduntq; tangere. Tacitare multo fustius largiusq; tacere. Quasare etiā q̄ q̄tere grauius violentiusq;. Arg. Candida succinctam latratibus inguina monstris Dulicibus verasse rates. Lactan. de ira. Et iusti ab iniustis impune verantur. Lactan. cōposita sunt Deuero valde vero. Diuero varie verpo. Lactan. lib. vii. Et si forte tñ fuerint boni p̄de sint sceleratis: ac diuerent v̄ndiq; ab iniustis.

Vexillum quasi paruum velum: et accipitur p̄o signo quo in exercitu aut classe imperatores v̄nant. Tñde vexillifer.

Vexillarius qui vexillū defert. Livi. li. vii. Ordo sexagenos milites: duos centuriones: vexillariū vnū h̄z.

## D Ante F

Vfens fluius qui labit per pōtinas paludes qui etiā Auentū a quibusdā dicit.

## D Ante J

Via dimidius actus qua potest ire vehiculū: Tñ inq̄ Paul. constitui vel latior octo pedib⁹: vel angustior potest: vt tñ eam latitudine habeat qua vehiculū ire potest alioquin iter sic nō via. Abusiue transfumitur p̄ omni loco p̄ quē habere iter omnibus licet. Plin. Cum te de via vocassem. Aliqñ sumit p̄o ipso actu eundi. Tice. Cūq; de via languerē r̄ imbuet displicerem. Aliqñ p̄ ratioe. Cūq; Inueni germana viā gratare forou. Aliqñ p̄ cōsuetudine. Terē. Sed via peruulgata patrū quotidie aculabā. Dicta via ab eundo q̄t ita: q̄ per eā eatur: vel a vebendo q̄t vebat: q̄ p̄ eā fructus ad villā vebunt: vt per quā vehiculū ire potest. A via sūt adiectiua. Quis inuius/obuius/dubius/peruius/p̄ceit⁹/deiuis/biuius/triuius/quadruius. Semita q̄t semis via. i. angustior via. Viam facere est locum vbi non erat via aperire. viam munire est reficere/epurgare. Ineridū lapidib⁹ stertere: qd̄ proprie sterere viā dicimus. Cic. Ideo ne ap̄pius ille secus viā muniat: nō qua popul⁹ veterē sed qua posteri sui latrocinarent. Hōc etiā verbo r̄ translationem vitum de corporis ad incorporea. Quinī. Propterea q̄ plurimi auctores quīs eodē tenderēt diuersas tñ vias munierūt: et in sua quisq; induxit sequetes.

Viator qui viator: hoc iter facit. Amb. Est bon⁹ viator qui dispendiū regressionis reliq; itineris cōpendiosa celeritate cōpenat. Et viator: es dicebant qui magis stratis parēbat: eo q̄ plerimq; euocabant ex agris boies ad magistratus: et frequens eorū ab agris ad vrbē via erat. Col. in p̄sa. Illis reperibus procerē: in agris morabant: et cū p̄siliū publicū deliderabāt a villis arcessabant in senatū: et q̄ qui eos arcessēbat viatores noiant sunt.

Vio as. auī. atū. significat iter facio. Tñ viator q̄ viatorius a. um. qd̄ ad viā parinet. Tñ viatorū vas quo iter agentes ferendi potus gratia v̄tant. Plin. Tasa viatoria ex raro v̄inis in gallia mortifera fuisse viaticum dicit quicqd̄ iter agendi causa. cōpertū est. necessariū est siue cibus sit: siue pecunia ad victū expēdēda grece εφοδιον dī. Plau. in cap. Sequere me viaticū vt dem a trapēgia tibi. Aliqñ caput p̄o facultate seu apparatu. Q. Claud. in animalibus. Simul forma factis eloquentia dignitate acrimonia cōfidentia pariter scellebat: vt facile intelligeret magnū viaticū. i. magna facultas: magnus apparatus. Hui⁹ diminutiū est viaticū. Apul. lib. vii. de as. Viaticū mibi corrafi.

Viatrico: ar. viaticū paro. Plau. in Vene. Viaticū viber itis. pe. p. signū vberis (berle est iue sumus. in humano corpore remanēs q̄ vi fiat. Plin. lib. xii.erberū vulnera atq; vibices pellib⁹ omū recētib⁹ imposte obliterant. Persius. Si p̄ceal m̄ta caurus vibice flagellas.

Vibū populi trana rbenū quos voluntarios agrippa in ceteroē ripam transfuit.

Vibro as. moueo: et q̄t vi agito. Cūq; Sibila lambent lingua vibrantib⁹ ora. Per translationē vibrare significat vocē in cantando crispāre.

Vibrasse seu vibrissi sunt puli in naribus hominū q̄ his euulsis caput v̄perat.

Vicem r̄ in abtō vice solum in singulari. In plurali h̄y omēs casus. Dicitur sunt vices vt quidam aiūt aut q̄ veteres p̄ pugnis vsurpabāt: q̄m p̄ vicissitudine p̄gnat. Plau. vices et memorat r̄ cicatrices denudat